

POPZRZECZ (1) *av*

o jasne, e pochylone (tak też *Cn*).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w. (z Cn).

Prostopadle (w przybliżeniu) do czegoś (przeważnie do długości), wszorz; in obliquum, oblique, in transversum Cn: w oczy mu strzelać kazáli/ á drudzy/ wtydliwe człońki [!] iego poprzecz rzezáli. SkarŻyw 188.

[*poprzecz czego: á potym przewlecż sznury dwa od rogu do rogu/ á drugie dwa poprzecz sieci ná krzyżz CygMyśl F3.*]

[*Połączenie: »na dłuż(ą) (a. wzdłuż) ... poprzecz (... wskłoś)«: Jest go [jeziora] mila na dłuż równa, a poprzecz nieszerokie LustrMalb I 57; LustrPom 90, 91; Itarzy oni medicy opifowáli rozmáité ciał zágrzanie/ przez ścieránia/ co ie frikáciámi zowiem/ które y ná łóžu miáło pracéy służyły/ wodząc ręce po iego cíele z plátami wzdłuż/ poprzécż/ wskłoś OczkoPrzymiot 43 (Linde).]*

Cf **POPZRZEK, POPZRZEKI, POPZRZEKO**